

PARAŠAT HA-ŠAVUA

חַקַּת

Hukat

Bamidbar 19,1 – 22,1

B"H

Rišon/Kohen 19,1-17 -- Prvi Pozvanik/Koen

(poglavlje 19)

Vajedaber HAŠEM el-Mošé ve'el-Aharon lemor.

1 VJEČNI reče Mošeu i Aronu: 2»Ovo je zakonska odredba što ju je VJEČNI naredio: Reci Izraelcima neka ti dovedu crvenu junicu, zdravu, na kojoj nema mane i na koju još nije stavljan jaram. 3 A vi je predajte svećeniku Eleazaru. Neka se zatim izvede izvan tabora i zakolje pred njim. 4 Svećenik Eleazar neka uzme njezine krvi na svoj prst pa njome poškropi sedam puta prema pročelju Šatora sastanka. 5 Neka se onda junica spali na njegove oči; neka joj se spale: koža, meso, krv i nečist. 6 Potom neka svećenik uzme cedrovine, izopa i crvenoga prediva pa ih baci usred vatre gdje se krava spaljuje. 7 Neka svećenik opere svoju odjeću, a svoje tijelo u vodi okupa. Poslije toga neka se svećenik vrati u tabor, ali neka je nečist do večeri. 8 I onaj koji ju je spaljivao neka svoju odjeću opere i okupa svoje tijelo u vodi te bude nečist do večeri. 9 A jedan čist čovjek neka pokupi pepeo od junice pa ga pohrani izvan tabora na čisto mjesto da se čuva izraelskoj zajednici za vodu očišćenja. To je žrtva okajnica. 10 I onaj koji skupi pepeo od junice neka opere svoju odjeću i bude nečist do večeri. Neka to bude trajan zakon i za Izraelce i za stranca koji među njima boravi.« 11 »Tko se dotakne mrtva ljudskog tijela neka je nečist sedam dana. 12 Takav neka se opere tom vodom trećega dana i sedmoga dana pa će biti čist. Ako se ne opere trećega dana i sedmoga dana, neće biti čist. 13 Tko se dotakne mrtvaca, tijela preminula čovjeka, a ne opere se, oskvrnjuje prebivalište VJEČNOG. Takav neka se iskorijeni iz Izraela. Budući da vodom za očišćenje nije bio poliven, nečist je; njegova je nečistoća još na njemu.« 14 »Ovo je zakon kad koji čovjek umre u šatoru: tko god uđe u šator i tko god bude u šatoru neka je nečist sedam dana. 15 Svaka otvorena posuda koja ne bude zatvorena poklopcem neka je nečista. 16 A na otvorenu polju tko se god dotakne poginuloga od mača, ili mrtvaca, ili ljudskih kostiju, ili groba, neka je nečist sedam dana. 17 Neka se za onoga koji se onečistio uzme pepela od životinje spaljene za okajnicu i na nj, u kakvu sudu, nalije žive vode.

Šeni/Levi 19,18-20,6 -- Drugi Pozvanik/Levi

Velakah ezov vetaval bamajim iš tahor vehiza al-ha'ohel ve'al-kol-hakelim ve'al-hanefašot ašer haju-šam ve'al-hanogea ba'ecem o vehalal o vamet o vakaver.

18 Onda neka čist čovjek uzme izopa, zamoči ga u vodu te poškropi po šatoru, po svemu posuđu, po ljudima koji su tu bili, po onome koji se dotakao kostiju, ili ubijenoga, ili preminuloga, ili groba. 19 Neka čisti čovjek škropi nečistoga trećega i sedmoga dana. Tako će ga na sedmi dan očistiti. Taj onda neka opere svoju odjeću, okupa se u vodi i neka je navečer čist. 20 A bude li tko nečist pa se ne očisti, neka se iskorijeni iz zajednice, jer je oskvrnuo svetište VJEČNOG; vodom za očišćenje nije bio poliven; nečist je! 21 Neka im i ovo bude trajnim zakonom: i onaj koji je škropio vodom za

očišćenje, neka opere svoju odjeću; i onaj koji je dirnuo vodu za očišćenje, neka je nečist do večeri. 22 Čega se god nečisti dotakne neka je nečisto; a osoba koja se njega dotakne neka je nečista do večeri.«

(poglavlje 20)

Potom stigoše Izraelci, sva zajednica, u pustinju Sin u prvome mjesecu. Narod se nastani u Kadešu. Ondje umrije Mirjam i ondje je sahraniše. 2 Nije bilo vode za zajednicu. Stoga se udruže protiv Mošea i protiv Arona. 3 Narod se poče svađati s Mošedom i govoriti: »Da smo bar izginuli kad su nam i braća poginula pred VJEČNIM! 4 Zašto ste doveli zajednicu VJEČNOG u ovu pustinju da ovdje pomremo i mi i naša stoka? 5 Zašto ste nas izveli iz Egipta da nas dovedete u ovo nesretno mjesto; mjesto u kojem nema ni žita, ni smokava, ni loze, ni mogranja? Nema ni vode da pijemo.« 6 Moše i Aron odu ispred zajednice do ulaza u Šator sastanka i padnu ničice. Tada im se pokazala slava VJEČNOG.

Šliši 20,7-13 -- Treći Pozvanik

Vajedaber HAŠEM el-Mošē lemor.

7 I VJEČNI progovori Mošeu rekavši: 8 »Uzmi štap i skupite zajednicu, ti i tvoj brat Aron, i progovorite stijeni u njihovoj prisutnosti tako da da svoje vode. Pustit ćeš vodu za njih iz stijene i dat ćeš zajednici i njezinoj stoci da piju.« 9 Moše uzme štap pred VJEČNIM kako mu je naredio. 10 Moše i Aron skupiše zajednicu pred stijenom i on im reče: »Poslušajte sada, vi buntovnici, možemo li vam izvesti vodu iz ove stijene?« 11 Moše podigne svoju ruku i udari stijenu svojim štapom dvaput, kada u obilju provali voda, i zajednica i njezina stoka piše. 12 VJEČNI reče Mošeu i Aronu: »Jer niste imali pouzdanja u mene, da me posvetite u očima sinova Izraelovih, zato nećete uvesti ovaj zbor u zemlju koju sam im dao.« 13 To su vode prepirke [Mei Meriba], gdje su se sinovi Izraelovi borili s VJEČNIM, i on je bio posvećen kroz njih.

Revi'i 20,14-21 -- Četvrti Pozvanik

Vajišlah Mošē mal'ahim miKadeš el-meleh Edom ko amar ahiha Jisra'el ata jadata et kol-hatla'a ašer meca'atnu.

14 Iz Kadeša pošalje Moše glasnike kralju Edoma: »Ovako veli tvoj brat Izrael: 'Ti znaš sve jade koji su nas snašli. 15 Naši se precij spustiše u Egipat. U Egiptu smo proboravili mnogo vremena. Egipćani su s nama i s našim precima loše postupali. 16 Stoga smo vapili VJEČNOM, i on ču naš glas i posla anđela koji nas izbavi iz Egipta. Evo nas sad u Kadešu, gradu uz rub tvoga područja. 17 Pusti nas da prođemo kroz tvoju zemlju. Nećemo ići preko polja ni vinograda niti ćemo piti vodu iz bunara; ići ćemo Kraljevskim putem, ne skrećući ni desno ni lijevo, dok ne prođemo tvoje područje.'« 18 Edom mu odgovori: »Ne prolazi preko moje zemlje, jer eto me s mačem preda te!« 19 »Ići ćemo

utrenikom«, rekoše Izraelci, »a budemo li pili tvoje vode, mi i naša stada, za to ćemo ti platiti. Ništa više, samo da prođemo pješice.« 20 »Ne prolazi!« - odgovori. I Edom mu izađe ususret s mnogo ljudi i s velikom silom. 21 Tako Edom nije dopustio Izraelu da prođe kroz njegovo područje i Izrael se okrenu od njega.

Hamiši 20,22-21,9 -- Peti Pozvanik

Vajis'u miKadeš vajavo'u venej-Jisra'el kol-ha'eda Hor hahar.

22 Zaputivši se od Kadeša, stigoše Izraelci, sva zajednica, k brdu Hor. 23 Kod brda Hor, uz među edomsku, reče VJEČNI Mošeu i Aronu: 24 »Neka se Aron pridruži svojim precima! Neće ući u zemlju koju dajem Izraelcima, jer ste se oprli mojoj zapovijedi kod Meripskih voda. 25 Uzmi Arona i njegova sina Eleazara, pa ih izvedi na brdo Hor. 26 I svuci Aronu njegove haljine pa ih obući njegovu sinu Eleazaru. Aron će se pridružiti precima, umrijet će ondje.« 27 Moše učini kako naredi VJEČNI. Pred svom zajednicom popeše se na brdo Hor. 28 Moše svuče s Arona njegove haljine te ih obuče njegovu sinu Eleazaru. Ondje navrh brda umrije Aron. Zatim se Moše i Eleazar spustiše s brda. 29 Sva zajednica vidje da je Aron preminuo i sav dom Izraelov oplakivaše Arona trideset dana. (poglavlje 21)

1 Kralj Arada, Kanaanac koji je živio u Negevu, ču da Izrael dolazi Atarimskim putem, pa navali na Izraela i neke njegove zarobi. 2 Tada se Izrael ovako zavjetova VJEČNOM: »Ako u moje ruke izručiš ovaj narod, potpuno ću uništiti njegove gradove.« 3 VJEČNI usliša glas Izraela i predade mu Kanaan- ce. A Izrael njih i njihove gradove 'heremom' uništi. Stoga se ono mjesto prozva Horma. 4 Od brda Hor zapute se prema Crvenom moru da zaobiđu zemlju edomsku. Narod putem postane nestrpljiv. 5 I počne govoriti i protiv Boga i protiv Mošea: »Zašto nas izvedoste iz Egipta da pomremo u ovoj pustinji? Nema kruha, nema vode, a to bijedno jelo već se ogadilo dušama našim.« 6 Onda VJEČNI pošalje na narod ljute zmijske; ujedale ih one, tako te pomrije mnogo naroda u Izraelu. 7 Dođe narod k Mošeu pa reče: »Sagriješili smo kad smo govorili protiv VJEČNOG i protiv tebe. Pomoli se VJEČNOM da ukloni zmijske od nas!« Moše se pomoli za narod, 8 i VJEČNI reče Mošeu: »Napravi otrovnicu i stavi je na stup: tko god bude ujedan, ostat će na životu ako je pogleda.« 9 Moše napravi zmijsku od mjedi i postavi je na stup. Kad bi koga ujela ljutica, pogledao bi u mjedenu zmijsku i ozdravio.

Šiši 21,10-20 -- Šesti Pozvanik

Vajis'u benej Jisra'el vajahanu be'Ovot.

10 Pođu Izraelci i utabore se u Obotu. 11 Potom se zapute iz Obota i utabore se kraj lje Abarima, u pustinji što je nasuprot Moavu, sa strane sunčeva izlaska. 12 Odande otputuju te se utabore u dolini Zaredu. 13 Odande krenu i utabore se s onu stranu Arnona, koji je u pustinji a izvire u području Amorejaca. Jer je Arnon granica moavska između Moavaca i Amorejaca. 14 Zato se veli u »Knjizi ratova VJEČNOG«: »Vaheb kod Sufe i doline arnonske 15 i padine doline što se naginje prema

mjestu Aru i naslanja se na granicu moavsku ...« 16 Odande odoše u Beer. To je bunar o kojem je VJEČNI rekao Mošeu: »Skupi narod da im dam vode!« 17 Tada Izrael zapjeva ovu pjesmu: »Proključaj, studenče! A vi ga uznosite: 18 knezovi ga iskopali, prvaci narodni izdubli žezlom, štapom svojim.« Iz pustinje odu u Matanu, 19 iz Matane u Nahaliel, a iz Nahaliela u Bamot; 20 iz Bamota u dolinu što se stere u moavskom polju, prema vrhuncu Pisge, s koje se pruža vidik na pustaru.

Švi'i 21,21-22,1 -- Sedmi Pozvanik

Vajišlah Jisra'el mal'ahim el-Sihon meleh-ha'Emori lemor.

21 Sad Izrael posla glasnike Sihonu, amorejskome kralju, s porukom: 22 »Pusti da prođem preko tvoje zemlje. Nećemo zalaziti u polja i u vinograde, niti ćemo piti vode iz bunara. Ići ćemo Kraljevskim putem dok ne prođemo tvoje područje.« 23 Ali Sihon ne dopusti Izraelu da prođe njegovim područjem, nego skupi sav svoj narod te izađe u pustinju da presretne Izraelce. Stigavši do Jahze, zavouje na Izraela. 24 Ali ga Izrael potuče oštrim mačem i osvoji njegovu zemlju od Arnona do Jaboka, do Amonaca, jer je Az ležao na granici Amonaca. 25 Izrael zauzme sve one gradove, i Izrael se nastani u svim onim gradovima Amorejaca; u Hešbonu i svim njegovim naseljima. 26 Kako je Hešbon bio glavni grad Sihona, amorejskog kralja, koji je ratovao protiv prijašnjega moavskoga kralja te osvojio svu njegovu zemlju do Arnona, 27 kažu zato pjesnici:

»Hrabro, o Hešbone,
dobro sazdani, čvrsto posađeni
grade Sihonov!

28 Iz Hešbona oganj suknu,
plamen iz grada Sihonova,
sažga Ar moavski,
proždrije visove arnonske.

29 Teško tebi, Moave!
Propao si, narode Kemošev!
Od sinova bjegunce učini,
a od kćeri svojih ropkinje
Sihonu, kralju amorejskom.

30 Pobili smo ih;
propao je Hešbon do Dibona:
sve smo razorili do Nofaha,
što je blizu Medebe ...«

31 Tako se Izrael nastani u zemlji Amorejaca. 32 Moše se uputi da izvidi Jazer. Potom zauzmu njegova naselja a rastjeraju Amorejce koji bijahu ondje. 33 Okrenu se onda i pođu prema Bašanu. A bašanski kralj Og presrete ih sa svim svojim narodom da zapodjene boj kod Edreja. 34 Ali VJEČNI reče Mošeu: »Ne boj ga se! Predao sam u tvoje ruke njega, sav njegov narod i njegovu zemlju. Postupi s njim kako si postupio s amorejskim kraljem Sihonom koji je boravio u Hešbonu.« 35 I

potukoše ga, i sinove njegove, i sav njegov narod, tako da nitko ne uteče. Potom zaposjedoše njegovu zemlju.

(poglavlje 22)

1 Poslije toga Izraelci oputuju i utabore se na Moavskim poljanama, s onu stranu Jordana, nasuprot Jerihonu.

Maftir 21,34-22,1

Vajomer HAŠEM el-Mošē al-tira oto ki vejadeha natati oto ve'et-kol-amo ve'et-arco ve'asita lo ka'ašer asita le-Sihon meleh ha'Emori ašer jošev beHešbon..

34 Ali VJEČNI reče Mošeu: »Ne boj ga se! Predao sam u tvoje ruke njega, sav njegov narod i njegovu zemlju. Postupi s njim kako si postupio s amorejskim kraljem Sihonom koji je boravio u Hešbonu.«

35 I potukoše ga, i sinove njegove, i sav njegov narod, tako da nitko ne uteče. Potom zaposjedoše njegovu zemlju.

(poglavlje 22)

1 Poslije toga Izraelci oputuju i utabore se na Moavskim poljanama, s onu stranu Jordana, nasuprot Jerihonu.

Haftara - Hukat

Šuci 11,1 - 11,33

VeJiftah haGil'adi haja gibor hajil vehu ben-iša zona vajoled Gil'ad et-Jiftah.

(poglavlje 11)

Gileadanin Jiftah bijaše hrabar ratnik. Rodila ga bludnica, a otac mu bijaše Gilead. 2Ali je Gileadu i njegova žena rodila sinove, pa kada su sinovi te žene odrasli, otjeraše Jiftaha govoreći mu: "Nećeš dobiti baštine od našeg oca jer si sin strane žene. 3Jiftah zato pobježe od svoje braće i naseli se u zemlji Tobu. Ondje se oko njega okupila hrpa beskućnika koji su s njim pljačkali. 4Poslije nekog vremena Amonci zavojštiše na Izraela. 5Kada su Amonci napali Izraela, krenuše gileadske starješine da trže Jiftaha u zemlji Tobu. 6"Hodi", rekoše mu, "budi nam vojvoda da ratujemo protiv Amonaca. 7Ali Jiftah odgovori gileadskim starješinama: "Niste li me vi mrzili i otjerali iz kuće moga oca? Zašto sada dolazite k meni kada ste u nevolji? 8Gileadske starješine rekoše Jiftahu: "Zato smo sada došli tebi: pođi s nama, povedi rat protiv Amonaca i bit ćeš poglavar nama i svima u Gileadu. 9Jiftah upita gileadske starješine: "Ako me odvedete natrag da ratujem protiv Amonaca te ako ih VJEČNI meni preda, hoću li biti vaš poglavar? 10" VJEČNI neka bude svjedokom među nama", odgovore Jiftahu gradske starješine. "Jao nama ako ne učinimo kako si rekao! 11I Jiftah ode sa starješinama Gileada. Narod ga postavi sebi za poglavara i vojvodu; a Jiftah je ponovio sve svoje uvjete pred VJEČNIM u Mispi. 12Jiftah poslao onda poslanike kralju Amonaca s porukom: "Što ima između tebe i mene da si došao ratovati protiv moje zemlje? 13Kralj Amonaca odgovori Jiftahovim poslanicima: "U vrijeme kada je izlazio iz Egipta, Izrael ja zaposjeo moju zemlju od Arnona do Jaboka i Jordana. Zato mi je sada dragovoljno vratio! 14Jiftah nanovo pošalje glasnike kralju Amonaca 15i poruči mu: "Ovako govori Jiftah: Nije Izrael zaposjeo ni moapsku ni amonsku zemlju, 16nego je, iziđavši iz Egipta, Izrael prešao pustinjom do Crvenog mora i došao u Kadeš. 17Tada je poslao Izrael poslanike edomskom kralju s molbom: 'Htio bih proći kroz tvoju zemlju!' Ali ga edomski kralj ne poslušao. Poslao ih je i moavskom kralju, ali ni on ne htjede, te Izrael ostade u Kadešu. 18Onda je preko pustinje zaobišao edomsku i moavsku zemlju i došao na istok od moavske zemlje. Narod se utaborio s one strane Arnona ne prelazeći granice Moava, jer Arnon bijaše moavska međa. 19Izrael poslao zatim poslanike Sihonu, amorejskom kralju, koji je vladao u Hešbonu, i poruči mu: 'Pusti nas da prođemo kroz tvoju zemlju do mjesta koje nam je određeno.' 20Ali Sihon ne dopusti Izraelu da prođe preko njegova područja, nego skupi svu svoju vojsku koja bijaše utaborena u Jahasu i zametnu boj s Izraelom. 21VJEČNI, Bog Izraelov, predade Sihona i svu njegovu vojsku u ruke Izraelu, koji ih porazi, te Izrael zaposjede svu zemlju Amorejaca koji nastavahu to područje. 22Zaposjeo je tako svu zemlju Amorejaca od Arnona do Jaboka i od pustinje do Jordana. 23I sada kad je VJEČNI, Bog Izraelov, protjerao Amorejce pred svojim narodom Izraelom, ti bi nas htio odagnati? 24Zar ne posjeduješ sve što je tvoj bog Kemoš bio oteo starim posjednicima? Tako i sve ono što je VJEČNI, naš Bog, oteo

starim posjednicima, mi sada posjedujemo! 25Po čemu si ti bolji od moavskog kralja Balaka, sina Siporova? Je li se i on sporio s Izraelom? Je li on ratovao protiv njega? 26Kada se Izrael nastanio u Hešbonu i u njegovim selima, u Aroeru i u njegovim selima, a tako i po svim gradovima na obali Jordana - evo, već tri stotine godina - zašto ih tada niste oteli? 27Nisam ja tebi skrivio nego ti meni činiš krivo ratujući protiv mene. Neka VJEČNI, Sudac, danas presudi između sinova Izraelovih i sinova Amonovih. 28Ali kralj Amonaca ne poslušaj riječi što mu ih je poručio Jiftah. 29Duh VJEČNOG siđe na Jiftaha te on pođe kroz Gileadovo i Manašeovo pleme, prođe kroz gileadsku Mispu, a od gileadske Mispe dođe iza Amonaca. 30I Jiftah se zavjetova VJEČNOM: "Ako mi predaš u ruke Amonce, 31tko prvi iziđe na vrata moje kuće u susret meni kada se budem vraćao kao pobjednik iz boja s Amoncima bit će VJEČNOG i njega ću prinijeti kao paljenicu. 32Jiftah krenu protiv Amonaca da ih napadne i VJEČNI ih izruči u njegove ruke. 33I porazi ih Jiftah od Aroera do blizu Minita - u dvadeset gradova - i sve do Abel Keramima. Bijaše to njihov veliki poraz; i Amonci bijahu poniženi pred Izraelom.

Minha

Kriat Tora (Paraša Balak)

Bamidbar 22,2-12

(poglavlje 22)

Vajar Balak ben-Cipor et kol-ašer-asa Jisra'el la-Emori.

2 Balak, sin Ciporov, vidje sve što Izrael učini Amorejcima. 3 Moav se uvelike poboja toga naroda jer je bio brojčan. Moava obuze strah od Izraelaca. 4 Zato reče Moav midjanskim starješinama: "Sad će ova rulja oko nas sve popasti kao što vol popase travu po polju." Balak, sin Ciporov, bijaše moavski kralj u ono vrijeme. 5 On pošalje glasnike Bileamu, sinu Beorovu, u Petoru, koji se nalazi na Rijeci, u zemlji Amonaca. Pozove ga rekavši: "Evo je došao neki narod iz Egipta; evo je prekrilo lice zemlje i naselio se uza me. 6 Zato dođi i prokuni mi ovaj narod jer je jači od mene. Tako ću ga moći svladati i istjerati iz zemlje. A znam da je blagoslovljen onaj koga blagosloviš, a proklet onaj koga prokuneš. 7 Starješine moavske i starješine midjanske krenu s nagradom za vraćanje u svojim rukama. Stignu Bileamu i prenesu mu Balakovu poruku. 8 On im rekne: "Prenoćite ovdje te ću vam odgovoriti prema onome što mi VJEČNI kaže." Tako moavski knezovi ostanu kod Bileama. 9 Bog dođe Bileamu i upita: "Tko su ti ljudi s tobom?" Bileam odgovori Bogu: 10 "Poslao ih k meni Balak, sin Siporov, moavski kralj, s porukom: 11 `Evo je neki narod došao iz Egipta i prekrilo lice zemlje. Dođi da ga prokuneš. Tako ću ga moći svladati i protjerati.` 12 Ali Bog reče Bileamu: "Nemoj ići s njima! Nemoj proklinjati onaj narod jer je blagoslovljen.

Aliju Šliši preveo: Vatroslav Ivanuša

Ostale alijot i haftara: adaptirano iz više hrvatskih prijevoda

